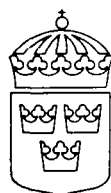

Regeringens proposition

1993/94:19

om vissa kungörandefrågor

Prop.
1993/94:19

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 23 september 1993.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Reidunn Laurén

Propositionens huvudsakliga innehåll

I många situationer är det föreskrivet att myndigheter och andra skall kungöra beslut och andra åtgärder, vanligen genom annons i tidningar. I propositionen föreslås vissa begränsningar av skyldigheten att kungörelseannonsera i olika situationer.

Vid kungörelsedelgivning skall enligt propositionen myndigheterna oftare kunna avstå från tidningsannonsering.

I vissa fall där kungörande i både ortstidning och Post- och Inrikes Tidningar är föreskrivet föreslås att detta slopas i endera.

I fråga om beslut om flyttning av fordon skall enligt förslaget tidningsannonsering helt slopas.

De nya bestämmelserna avses träda i kraft den 1 januari 1994.

1 Förslag till Lag om ändring i delgivningslagen (1970:428)

Härigenom föreskrivs att 17 § delgivningslagen (1970:428) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §¹

Kungörelsedelgivning sker genom att handlingen *hålles* tillgänglig viss tid hos myndigheten eller på plats, som myndigheten bestämmer, och genom att meddelande härom och om handlingens huvudsakliga innehåll *införes* i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning eller endera av dessa inom tio dagar från *beslut* om kungörelsedelgivning. Är införande i tidning *uppenbarligen* meningslöst, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal inom samma tid. Detta förfarande får också användas, om kungörelsedelgivning enligt 15 § ägt rum och därefter ny delgivning skall ske i samma mål eller ärende. Vid delgivning i fall som avses i 16 § första stycket andra *punkten* med de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet skall dessutom meddelandet anslås inom fastigheten på lämpligt sätt inom tio dagar från beslutet om kungörelsedelgivning.

Kungörelsedelgivning sker genom att handlingen *hålls* tillgänglig viss tid hos myndigheten eller på plats, som myndigheten bestämmer, och genom att meddelande härom och om handlingens huvudsakliga innehåll *införs* i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning eller endera av dessa inom tio dagar från *beslutet* om kungörelsedelgivning. *Om det finns särskild anledning att anta att* införande i tidning *är* meningslöst, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal inom samma tid. Detta förfarande får också användas, om kungörelsedelgivning enligt 15 § ägt rum och därefter ny delgivning skall ske i samma mål eller ärende. Vid delgivning i fall som avses i 16 § första stycket andra *meningen* med de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet skall dessutom meddelandet anslås inom fastigheten på lämpligt sätt inom tio dagar från beslutet om kungörelsedelgivning.

¹Senaste lydelse 1992:1250.

I fall som avses i 16 § första och andra stycket *sändes* dessutom meddelande med posten till någon eller några av de personer som *sökes* för delgivning under deras vanliga adresser för att vara tillgängligt för alla dem som avses med delgivningen. Ingår statlig myndighet eller kommun bland dem som avses med delgivningen, skall sådant meddelande alltid sändas till myndigheten eller kommunen. Gäller delgivningen i fall som avses i 16 § första stycket andra *punkten* de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet, skall i stället handlingen eller meddelande enligt 6 § andra stycket sändas med posten till *envar* av dem, om *ej* också detta förfarande skulle medföra större kostnad och besvär än som är försvarligt med hänsyn till ändamålet med delgivningen.

Har i fall som avses i 16 § tredje stycket den juridiska personen en registrerad postadress, sänds dessutom meddelande med posten till den juridiska personen under denna adress.

I fall som avses i 16 § första och andra stycket *sänds* dessutom meddelande med posten till någon eller några av de personer som *söks* för delgivning under deras vanliga adresser för att vara tillgängligt för alla dem som avses med delgivningen. Ingår statlig myndighet eller kommun bland dem som avses med delgivningen, skall sådant meddelande alltid sändas till myndigheten eller kommunen. Gäller delgivningen i fall som avses i 16 § första stycket andra *meningen* de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet, skall i stället handlingen eller meddelande enligt 6 § andra stycket sändas med posten till *var och en* av dem, om *inte* också detta förfarande skulle medföra större kostnad och besvär än som är försvarligt med hänsyn till ändamålet med delgivningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Härigenom föreskrivs att 13 kap. 22 § och 19 kap. 5 § vattenlagen (1983:291) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.¹

22 §

Upptas ansökningen, skall vattendomstolen utfärda kungörelse om företaget. I kungörelsen skall lämnas en kortfattad redogörelse för ansökningen och på lämpligt sätt anges de fastigheter som kan beröras. Dessutom skall erinras om innehållet i 29 och 40 §§ och anges sista tidpunkt för erinringar enligt 29 §.

Vattendomstolen skall förordna en eller flera lämpliga personer att förvara ett exemplar av handlingarna i målet (aktförvarare). Namn och adress på *aktförvararen* skall anges i kungörelsen.

Vattendomstolen skall förordna en eller flera lämpliga personer att förvara ett exemplar av handlingarna i målet (aktförvarare). Namn och adress på *aktförvarare* skall anges i kungörelsen.

I kungörelsen skall vidare tillkännages att kallelser och andra meddelanden i målet till parterna skall, om de inte särskilt tillställs part, införas i ortstidning samt hållas tillgängliga hos aktförvararen. Om kallelser och andra meddelanden inte införs i alla ortstidningar, skall av kungörelsen framgå att de kommer att införas i ett begränsat antal ortstidningar.

Kungörelsen skall snarast införas i *Post- och Inrikes Tidningar* och i ortstidning. En utskrift av kungörelsen skall vidare sändas till varje sakägare som har angetts i ansökningen eller som på annat sätt är känd för domstolen.

Kungörelsen skall snarast införas i ortstidning. En utskrift av kungörelsen skall vidare sändas till varje sakägare som har angetts i ansökningen eller som på annat sätt är känd för domstolen.

Om ansökningen berör fast egendom som är samfällad för flera fastigheter, behöver någon utskrift av kungörelsen inte sändas till de särskilda delägarna i samfälligheten. Finns en känd styrelse för samfälligheten, skall en utskrift av kungörelsen sändas till styrelsen.

19 kap.

5 §

När vattenskyddsområde fastställts och när föreskrifter enligt 2 eller 3 § meddelats, ändrats eller upphävts, skall beslutet snarast möjligt kungöras på det sätt som är föreskrivet beträffande författningar i all-

¹Senaste lydelse 1987:680.

mänhet. Kungörelse om beslutet skall också införas i ortstidning. Sökande och sakägare anses ha fått del av beslutet den dag kungörelsen var införd i ortstidning.

Om beslutet uppenbarligen berör endast viss eller vissa sakägare, får, i stället för att kungörande i ortstidning sker, beslutet delges med sakägarna.

Om beslutet har meddelats efter ansökan, skall sökanden betala kostnaderna för kungörandet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Lag om ändring i lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Då ansökan angående ett företag, vilken ingivits till myndighet i Norge, inkommit till Utrikesdepartementet, skall den jämte tillhörande bilagor sändas till vattendomstolen. Vad som nu sagts skall även gälla i fråga om upplysningar som avses i tredje punkten av art. 15 i konventionen.

Sedan de i första stycket avsedda handlingarna inkommit till vattendomstolen skall domstolen genast utfärda kungörelse om *ansöknings*. Kungörelsen skall innehålla dels uppgift om företagets beskaffenhet och omfattning samt de verkningar, som därav kan väntas uppkomma inom svenskt område, dels underrättelse om vad sakägare, som vill hos norsk myndighet framställa erinran i anledning av företaget, har att iaktta samt om att erinringar i anledning av *ansöknings* skall inom en viss, i kungörelsen utsatt tid insändas till vattendomstolen. Kungörelsen skall innehålla tillkännagivande att ett exemplar av ansökningshandlingarna finns tillgängligt på vattendomstolens kansli eller på annan lämplig plats som vattendomstolen bestämmer. Genom vattendomstolens försorg skall kungörelsen så snart det kan ske införas i ortstidning *samt i Post- och Inrikes Tidningar*. Ett

Sedan de i första stycket avsedda handlingarna inkommit till vattendomstolen skall domstolen genast utfärda kungörelse om *ansökan*. Kungörelsen skall innehålla dels uppgift om företagets beskaffenhet och omfattning samt de verkningar, som därav kan väntas uppkomma inom svenskt område, dels underrättelse om vad sakägare, som vill hos norsk myndighet framställa erinran i anledning av företaget, har att iaktta samt om att erinringar i anledning av *ansökan* skall inom en viss, i kungörelsen utsatt tid insändas till vattendomstolen. Kungörelsen skall innehålla tillkännagivande att ett exemplar av ansökningshandlingarna finns tillgängligt på vattendomstolens kansli eller på annan lämplig plats som vattendomstolen bestämmer. Genom vattendomstolens försorg skall kungörelsen så snart det kan ske införas i ortstidning. Ett exemplar av kungörelsen skall *dessutom sändas*

¹Lagen omtryckt 1983:1010.

exemplar av kungörelsen skall
tillika översändas till utrikesde-
partementet.

till Utrikesdepartementet, *Kam-
markkollegiet, Fiskeriverket, läns-
styrelsen och andra statliga myn-
digheter vilkas verksamhet kan
beröras av ansökan samt till be-
rörda kommuner.*

Om det sedan kungörelse utfärdats från myndighet i Norge kommer
underrättelse om frågans fortsatta behandling där, skall också ett
sådant meddelande kungöras på sätt som nu har angetts.

Är företaget av beskaffenhet, att någon menlig inverkan därav här
i riket uppenbarligen icke är att motse, erfordras ej kungörelse, som
ovan nämnts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Härigenom föreskrivs att 13 kap. 20 § jordabalken¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.
20 §

Det nedsatta beloppet jämte upplupen ränta skall av länsstyrelsen utbetalas till den som är berättigad därtill. Utan fastighetsägarens medgivande får utbetalning dock ej ske före tillträdesdagen. Ränta som upplupit före tillträdesdagen tillfaller fastighetsägaren.

Svarar tomträtten för beviljad eller sökt inteckning, äger bestämmelserna om fördelning av köpeskilling för exekutivt försåld fast egendom motsvarande tillämpning. Har rätten bestämt lösesumman till högre belopp än tomträttshavaren yrkat och uppstår, efter betalning av de fordringar som skall utgå ur denna, överskott som ej faller inom det yrkade beloppet, återställes överskottet till fastighetsägaren.

Sammanträde för fördelningen
hålls så snart det kan ske.
Kallelse till sammanträdet *sändes*
genom länsstyrelsens försorg
minst två veckor i förväg till
tomträttshavaren och kända borgenärer som har panträtt i tomt-rätten. Om borgenär är okänd, *införes* kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar *och tidning inom orten.*

Sammanträde för fördelningen
hålls så snart det kan ske. Kallelse till sammanträdet *sänds* genom länsstyrelsens försorg minst två veckor i förväg till tomträttshavaren och kända borgenärer som har panträtt i tomträtten. Om borgenär är okänd, *införs* kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar.

De med fördelningen förenade kostnaderna betalas av fastighetsägaren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

¹Balken omtryckt 1971:1209.

Lag om ändring i lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 §

När ett beslut om flyttning har meddelats, skall den myndighet som meddelat beslutet underrätta ägaren så snart det kan ske. I fråga om fordon som innehas med nyttjanderätt för bestämd tid om minst ett år skall även den som har upplåtit nyttjanderätten (uthyraren) underrättas.

Om ett fordon har flyttats till en särskild uppställningsplats och ägaren inte har kunnat anträffas, skall den myndighet som verkställt flyttningen kungöra den *i ortstidning eller på annat lämpligt sätt*. Myndigheten skall också vidta de fortsatta undersökningar och åtgärder som kan anses påkallade för att göra underrättelse möjlig.

I fall då ett fordon har flyttats till en särskild uppställningsplats, skall underrättelse enligt första stycket innehålla upplysning om vad som enligt 6 § blir följden om fordonet inte avhämtas inom där angiven tid. Kungörelse enligt andra stycket skall innehålla uppgift om följden enligt 6 § av att ägaren efter där angiven tid fortfarande är okänd.

Om ett fordon har flyttats till en särskild uppställningsplats och ägaren inte har kunnat anträffas, skall den myndighet som verkställt flyttningen kungöra den *genom anslag i myndighetens lokal*. Myndigheten skall också vidta de fortsatta undersökningar och åtgärder som kan anses påkallade för att göra underrättelse möjlig.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 september 1993

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, Thurdin, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Odell, Lundgren, P. Westerberg, Ask

Föredragande: statsrådet Laurén

Proposition om vissa kungörandefrågor

1 Inledning

För ett mycket stort antal situationer föreskrivs att beslut och andra åtgärder av myndigheter och andra skall kungöras. Syftet med kungörande är att ge ett meddelande till känna för allmänheten eller vissa personer. Vanligast är att kungörande skall ske i ortstidningar eller i Post- och Inrikes Tidningar (PoIT) eller i bådadera, men det finns även andra sätt att kungöra, t.ex. genom anslag på en myndighets anslagstavla.

Riksdagens konstitutionsutskott behandlade år 1984 vissa frågor om samhällsinformation m.m. (bet. 1984/85:KU4). Därvid behandlades bl.a. en motion, mot. 1984/85:KU1115 (c), med förslag att en parlamentarisk utredning skulle tillsättas med uppgift att föreslå nya riktlinjer för samhällsinformations- och kungörandeannonsering. Vidare diskuterades vissa förslag av den s.k. informationsdelegationen om samhällsinformationens utformning och om förenklingar i reglerna för kungörandeannonsering (SOU 1984:68). Utskottet hemställde att riksdagen skulle ge regeringen till känna att en översyn av dessa frågor borde göras i en parlamentariskt sammansatt kommitté och att uppdraget lämpligen kunde ges till den presstödskommitté, som inom kort kunde förväntas bli tillsatt. Riksdagen följde utskottet (rskr. 1984/85:7). Den kommitté som tillsattes, Dagstidningskommittén, fick emellertid i detta avseende bara i uppdrag att utreda de ekonomiska konsekvenserna för dagspressen av eventuella ändringar i samhällsannonseringen, eftersom det ansågs att frågan om samhällsannonseringens utformning borde lösas utifrån informationstekniska och inte presstödstekniska utgångspunkter.

Frågor om samhällsinformation har därefter i åtskilliga sammanhang varit föremål för statsmakternas uppmärksamhet, se t.ex. prop. 1992/93:100, bilaga 8, s. 27 f. Informationsdelegationens förslag

behandlades i prop. 1986/87:91 om aktivt folkstyre i kommuner och landsting. Prop. 1993/94:19

Justitiedepartementet gick sommaren 1991 ut med en enkät till samtliga departement, där dessa ombads undersöka alla kungörandefall inom sina respektive ansvarsområden för att försöka värdera om kungörandet i varje situation är nödvändigt, om föreskrifterna kan modifieras i förenklande och förbilligande riktning och om kungörandet i tidning kan ersättas med något annat publicitetsförfarande. På grundval bl.a. av denna undersökning upprättades departementspromemorian Vissa kungörandefrågor (Ds 1992:90). Promemorian har remissbehandlats. Till protokollet i detta ärende bör fogas promemorians författningsförslag som *bilaga 1* och en förteckning över remissinstanserna som *bilaga 2*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Justitiedepartementet (dnr 92-3208).

Jag avser nu att ta upp de frågor i promemorian som kräver riksdagens beslut.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 24 juni 1993 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som utarbetats i ärendet. De till Lagrådet remitterade förslagen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 3*.

Lagrådet har lämnat förslagen utan erinran. Lagrådets yttrande bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 4*. Jag har gjort några redaktionella ändringar i lagförslagen 1, 2 och 3.

2 Allmänna utgångspunkter

Det är av flera skäl, inte minst med tanke på dagens ansträngda ekonomiska läge, angeläget att se till att särskilt det allmännas utgifter för kungörande hålls på en rimlig nivå. Det är vidare önskvärt att kungörandereglerna är konsekventa och anpassade till den tänkta målgruppen. Det finns därför anledning att undersöka om reglerna kan ändras och effektiviseras utan att intresset av rättssäkerhet och information till enskilda åsidosätts.

Enligt vad som anförs i departementspromemorian finns det för en stor mängd kungörandesituationer åtminstone tills vidare inte något utrymme för ändringar. Remissbehandlingen har enligt min mening inte gett anledning till någon annan bedömning. Men för en del situationer lämnas i promemorian förslag till ändrade kungöranderegler i olika hänseenden. Remissbehandlingen visar att det finns ett visst utrymme här för billigare eller mer adekvata åtgärder.

År 1978 trädde lagen (1977:654) om kungörande i mål och ärenden hos myndighet m.m. (kungörandelagen) i kraft. Enligt den lagen skall myndigheter och andra i de fall kungörande i ortstidning är föreskri-

vet införa kungörelsen i alla lokala dagstidningar som har en spridning av någon betydelse bland dem inom orten till vilka kungörelsen riktar sig. Sådan spridning anses en tidning ha om den kan beräknas vara spridd till minst fem procent av hushållen i orten. I promemorian föreslås av ekonomiska skäl att spridningskravet i stället sätts till tio procent.

Genom kungörandelagens fasta regel om vissa spridningsgränser uppnåddes en mera enhetlig och lättillgänglig tillämpning för myndigheterna. Man bör undvika att överge de landvinningar som kungörandelagen inneburit i nyssnämnda avseende. Detta gäller särskilt i mass- och rutinärenden. I vissa viktigare ärenden kan man emellertid överväga att ge myndigheterna friare händer att välja andra tidningar än dem som kungörandelagen skulle utpeka och på så sätt bättre kunna laga efter läglighet. Ett par sådana förslag läggs också fram i promemorian. I dessa fall är det dock bara fråga om förordningsändringar. I alla frågor som gäller förordningsändringar avser jag att senare återkomma till regeringen.

Det råder enligt min mening ingen tvekan om att annonsering i tidningar, särskilt i dagstidningar, även i fortsättningen skall vara den normala formen för kungörelseannonsering. Det finns dock vissa situationer där kungörande i tidning enligt min mening kan slopas helt eller där myndigheten kan få välja mellan tidningsannonsering och särskilda underrättelser till kända intressenter m.fl. Däremot finner jag inte skäl att ta initiativ till några nya former av kungörande såsom presentation i radio eller television. Inte heller vill jag i detta ärende föreslå någon utvidgning av kungörande i specialpublikationer, i speciella register eller på kommuners anslagstavla.

När delgivning enligt delgivningslagen (1970:428) skall ske genom kungörelse, skall denna normalt införas i tidning. Jag bedömer att man i något ökad utsträckning skulle kunna nöja sig med att anslå kungörelsen i myndighetens lokal.

I många situationer föreskrivs kungörande i både PoIT och ortstidning. PoIT kan sägas rikta sig till obestämda grupper av medborgare eller till medborgare över hela landet. Den torde i praktiken läsas främst av företrädare för olika institutioner, såsom myndigheter och kreditinstitut. Det finns anledning att ifrågasätta om det inte i vissa fall kan räcka med kungörande i endera PoIT eller ortstidning.

3 Allmän motivering

3.1 Lagen (1977:654) om kungörande i mål och ärenden hos myndighet m.m.

Min bedömning: Inga ändringar bör göras när det gäller kungörandelagens regler om spridningsgränser.

Promemorians förslag: Spridningskravet för införande av kungörelse i ortstidning ändras från fem till tio procent av hushållen i orten.

Prop. 1993/94:19

Remissinstanserna: De flesta tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran. En del understryker att förslaget är mycket välkommet och någon föreslår rent av ett ännu högre spridningskrav. Flera remissinstanser är dock tveksamma eller negativa och några av dem menar bl.a. att informationsspridningen blir oacceptabelt mycket sämre om förslaget genomförs.

Skälen för min bedömning: Lagen (1977:654) om kungörande i mål och ärenden hos myndighet m.m., kungörandelagen, trädde i kraft år 1978. Därigenom tillskapades ett mera enhetligt system för hur myndigheter och andra skall kungöra sina beslut och andra åtgärder i ortstidningar. Om kungörande i ortstidning är föreskrivet skall enligt lagen kungörelsen införas i alla lokala dagstidningar som har en spridning av någon betydelse bland dem inom orten till vilka kungörelsen riktar sig. Sådan spridning anses en tidning ha om den kan beräknas vara spridd till minst fem procent av hushållen i orten. Lagen innehåller också vissa andra kompletterande regler. Sålunda är kungörande också obligatoriskt i sådana tidningar som är spridda till minst femtio procent av hushållen i en viss kommun inom det berörda området. Presstödsnämnden ger varje år ut en förteckning över dagstidningarnas spridning i olika kommuner och län. Kungörandelagen har också en regel om s.k. stödjande kungörande. Regeln anger att kungörande bör ske även i någon annan form eller i större utsträckning än den föreskrivna, om syftet med tillkännagivandet främjas därigenom och den sammanlagda kostnaden är försvarlig.

I flertalet av de mycket talrika författningar där kungörande i tidning är föreskrivet används numera just uttrycket "i ortstidning", varigenom den nyssnämnda spridningsregeln i kungörandelagen blir tillämplig. Därmed har ett av syftena med lagen uppnåtts, nämligen att skapa ett mera enhetligt och för myndigheterna lättillämpat system. Tidigare hade det i stor utsträckning lämnats öppet i vilken form och i vilken omfattning kungörande skulle ske.

Kungörandelagens spridningsregel kan sägas vara ett utflöde av den s.k. *totalitetsprincipen*. Denna innebär att en myndighet, som vill informera i dagspressen om något som rör rättigheter och skyldigheter och som är avsett att nå alla medborgare, skall annonsera i *alla* dagstidningar. Men om informationen endast gäller medborgarna i ett visst område, skall annonseringen ske i samtliga dagstidningar som har en spridning av någon betydelse inom området. Denna totalitetsprincip kommer till uttryck i förordningen (1981:977) om information genom dagspressannonsering. Tanken bakom principen är att ingen skall diskrimineras på grund av sitt tidningsval. Kungörandelagens spridningskrav på fem procent innebär en viss uppluckring av totalitetsprincipen. När riksdagen år 1977 godtog lagförslaget med detta spridningskrav hemställde riksdagen samtidigt att regeringen på nytt

skulle utreda förutsättningarna för en bredare ortspressannonsering. I ett betänkande Kungörelseannonsering - men till vilket pris? (Ds Ju 1979:16) föreslog en särskild utredare att man inte borde sätta spridningskravet under fem procent. Skälen för denna ståndpunkt var att ett lägre spridningskrav skulle innebära endast obetydliga vinster i informationshänseende men att kostnadsökningarna däremot skulle bli betydande.

På senare år har det kommit signaler från olika myndigheter om att kungörande i dagstidningar kostar onödigt mycket pengar. Detta grundas ofta på den ståndpunkten att informationsvärdet hos kungörelserna allmänt sett är lågt och i synnerhet att den marginella nyttan av att införa samma kungörelse i ett flertal tidningar är låg.

I promemorian föreslås att spridningskravet höjs så att kungörande i ortstidning blir obligatoriskt först när en dagstidning har en spridning till minst tio procent av hushållen i orten. Det har beräknats att denna åtgärd skulle spara åtminstone 5 miljoner kr årligen för det allmänna.

De flesta remissinstanserna har ställt sig positiva till den föreslagna höjningen av spridningsgränsen. Presstödsnämnden, Svenska Journalistförbundet, Svenska Tidningsutgivareföreningen, TCO och Kammarkollegiet avstyrker dock förslaget. Kritiken kan sammanfattningsvis sägas följa tre linjer, nämligen att alltför många läsare blir utan information, att principerna för kungörelseannonseringen så långt som möjligt skall vara konkurrensneutrala samt att många tidningar drabbas ekonomiskt och lär få behov av ökat presstöd.

Totalitetsprincipen såsom den kommer till uttryck i den nyss nämnda förordningen om information genom dagspressannonsering gäller samhällsinformation av generellt slag och syftar till att göra medborgarna i allmänhet medvetna om deras rättigheter och skyldigheter på olika områden. Samma sak gäller cirkuläret (1971:507) till statsmyndigheterna om information genom dagspressannonsering, som utgjorde förordningens företrädare i ämnet. I propositionen till kungörandelagen (prop. 1976/77:63) uttalade föredragande statsrådet att det lagstiftningsärendet rörde kungörande i en mer inskränkt bemärkelse, nämligen normalt sett information om konkreta beslut och åtgärder till en regionalt eller lokalt avgränsad grupp av adressater, och att informationsbehovet växlar starkt i dessa kungörandesituationer. Föredraganden uttalade att det var önskvärt att ha totalitetsprincipen som utgångspunkt även för dessa kungörandefall men framhöll samtidigt att informationsspridningen måste vara godtagbar också från kostnadssynpunkt. Vidare uttalade han att då gjorda undersökningar tydde på att en rätt god spridningseffekt skulle uppnås redan vid en spridningsgräns på tio procent men att en spridningsgräns på fem procent motsvarade en avsevärt förbättrad spridning till en förhållandevis blygsam ökning av kostnaderna.

En höjning av spridningsgränsen till tio procent skulle i dagens läge påverka informationsutbudet i ungefär hälften av landets län och kom-

muner. I de flesta fall rör det sig visserligen inte om särskilt stora förändringar, men i fyra län och i åtskilliga kommuner skulle hushållstäckningen gå ner med mer än tio procentenheter.

Även om det är svårt att närmare värdera vilken försämring av informationsgivningen som ett genomförande av promemorians förslag i praktiken skulle medföra, är det enligt min mening ändå fråga om sådan begränsning att det är tveksamt om man bör höja den generella spridningsgränsen, särskilt med tanke på att de besparingar som finns att göra ändå är relativt måttliga. En ytterligare omständighet är att jag gärna vill avvakta vad som kan komma ut av den utredning om den framtida presspolitiken som kan väntas komma till stånd inom kort på regeringens initiativ (jfr bet. 1992/93:KU27 s. 4). Jag är därför för närvarande inte beredd att föra promemorians förslag vidare.

3.2 Delgivningslagen (1970:428)

Mitt förslag: Utrymmet för att avstå från tidningsannonsering vid kungörelsedelgivning ökas. Meddelande om delgivningen får i stället anslås i myndighetens lokal, "om det finns särskild anledning att anta att införande i tidning är meningslöst".

Promemorians förslag överensstämmer med mitt, sånär som på ordet "särskild".

Remissinstanserna har i allmänhet tillstyrkt förslaget. Några, bl.a. Riksdagens ombudsmän (JO) och Stockholms tingsrätt, har dock föreslagit att förutsättningarna för att underlåta tidningsannonsering skall uttryckas snävare i lagtexten än vad som föreslagits i promemorian.

Skälen för mitt förslag: Delgivning får ske genom kungörelse när den sökte antingen saknar känt hemvist eller när han av annat skäl inte kan påträffas och det kan antas att han håller sig undan. Delgivningen går till så att handlingen hålls tillgänglig, t.ex. på myndighetens kansli, och ett meddelande därom och om handlingens huvudsakliga innehåll införs i ortstidning och PoIT eller endera av dessa. Vidare gäller för närvarande att handlingen i stället får anslås i myndighetens lokal, om införande i tidning är "uppenbarligen meningslöst".

I promemorian föreslås att införande i tidning skall få underlåtas om det finns anledning att anta att detta är meningslöst. Remissinstanserna har i princip godtagit förslaget.

I propositionen till delgivningslagen (1970:428) anges som enda exempel på rekvisitet om meningslöshet det fallet att det är känt att den sökte sedan länge har lämnat landet (prop. 1970:13 s. 108). Någon egentlig vägledning i övrigt för när kungörande i tidning kan underlåtas saknas hittills. Såsom anförs i promemorian kan man sä-

kert hitta fall där kungörande i tidning ter sig väl så meningslöst som i det i propositionen angivna fallet. Som exempel kan jag tänka mig delgivning med en utländsk medborgare, som på goda grunder kan antas - kanske helt nyligen - ha flyttat tillbaka till sitt hemland eller med en person som har en sådan social situation att det förefaller uteslutet att han skulle läsa en kungörelse i en tidning.

Kungörelsedelgivning riktar sig typiskt sett mot personer som myndigheten inte har lyckats få tag på. Det ligger därför i sakens natur att den söktes personliga förhållanden oftast inte har kunnat kartläggas i detalj. Det är svårt att se när ett så strängt rekvisit som "uppenbarligen meningslöst" egentligen med fog skall anses uppfyllt. Om exemplet i den nämnda propositionen kan sägas att en svensk medborgare som av någon anledning har flyttat utomlands mycket väl kan tänkas vilja hålla sig underrättad om förhållandena här. I sådana fall är en kungörelse i tidning inte meningslös. Lagens nuvarande utformning är alltså inte särskilt lämplig för att urskilja de fall där det är berättigat att frånga tidningsannonsering och inskränka sig till att anslå meddelandet i fråga i myndighetens lokal. För att ge ett bättre uttryck för vilken prövning som bör ske vill jag föreslå att förutsättningarna anges på ett mindre restriktivt sätt. Å andra sidan är det, som framgår av vissa remissvar, viktigt att lagtexten inte kan läsas som ett stöd för att slentrianmässigt underlåta tidningsannonsering. Jag ansluter mig till JO:s förslag att ge föreskriften följande lydelse: "Om det finns särskild anledning att anta att införande i tidning är meningslöst, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal".

3.3 Vattenlagen (1983:291)

Mitt förslag: Kungörelse om ansökningsmål enligt vattenlagen (1983:291) skall tas in endast i ortstidning och inte i PoIT. - Länsstyrelsens beslut om vattenskyddsområden behöver i vissa fall inte kungöras i tidning.

Promemorians förslag överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna har genomgående tillstyrkt förslagen. Svenska Akademien har påpekat att dess inkomster minskar om annonsering i PoIT uteblir.

Skälen för mitt förslag:

Ansökningsmålen

I 13 kap. 22 § vattenlagen (1983:291) föreskrivs att vattendomstolen i ansökningsmål skall utfärda en kungörelse om ansökningsmålet. Kungörelsen skall införas i PoIT och i ortstidning. Härutöver skall kända sakägare tillställas en utskrift av kungörelsen.

I promemorian föreslås att kungörandet i PoIT slopas. Förslaget har

tillstyrkts av de remissinstanser som uttalat sig i frågan.

Prop. 1993/94:19

Man kan jämföra ansökningsmålen med förrättningsmålen enligt vattenlagen. Kungörelse om förrättningsmål skall införas endast i ortstidning. I stämningssmålen enligt vattenlagen, där avgörandet får rättsverkan bara mellan parterna, förekommer ingen motsvarande kungörelse.

Kungörelsen i ett ansökningsmål kan sägas rikta sig främst till sakägarna i ärendet. Det är inte sannolikt att denna krets skulle vara läsare av PoIT. I varje fall finns det ingen särskild anledning att tro att sakägarna skulle nås av en kungörelse i PoIT, om de inte uppmärksammar en kungörelse i ortstidning.

Kungörelsen riktar sig förstås också till sådana som skall ta tillvara allmänna intressen. Den sortens information är emellertid tillgodosedd genom regler i 13 kap. 23 §. Där föreskrivs nämligen att kungörelsen skall sändas till Kammarkollegiet, Fiskeriverket, berörda kommuner, länsstyrelsen och andra berörda statliga myndigheter.

Mot denna bakgrund föreslår jag att kungörelsen om ansökningsmål skall tas in endast i ortstidning.

Till frågan om Svenska Akademiens intäkter av annonsering i PoIT återkommer jag i det följande (avsnitt 3.9).

Vattenskyddsområden

När länsstyrelsen har fastställt ett vattenskyddsområde eller meddelat föreskrifter till skydd för vattenförsörjning m.m., skall beslutet enligt 19 kap. 5 § vattenlagen kungöras på det sätt som är föreskrivet för författningar och därutöver kungöras i ortstidning.

I promemorian föreslås att kungörandet skall kunna ersättas av delgivning med de berörda sakägarna, vilket inte har mött några invändningar under remissbehandlingen.

Kungörande i ortstidning är säkert motiverat när beslutet i fråga får betydelse för en stor krets. Om beslutet däremot berör bara ett begränsat antal sakägare är kungörande i ortstidning knappast ändamålsenligt. Jag finner det lämpligt att såsom det föreslås i promemorian ta som förebild det lagrum som reglerar förfarandet före beslutet, nämligen 19 kap. 4 §. Det är fråga om ett föreläggande för sakägarna att yttra sig över den tilltänkta åtgärden. Ett sådant föreläggande skall normalt kungöras i ortstidning. Men om beslutet uppenbarligen berör endast viss eller vissa sakägare får föreläggandet delges med dessa i stället för att kungöras. Jag föreslår alltså att 19 kap. 5 § kompletteras med en motsvarande möjlighet att avstå från kungörelse.

3.4 Lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929 Prop. 1993/94:19

Mitt förslag: Kungörelse om en ansökan om ett vattenföretag enligt konventionen skall införas endast i ortstidning och inte i PoIT. Kungörelsen skall kompletteras med vissa särskilda underrättelser.

Promemorians förslag överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan erinran.

Skälen för mitt förslag: Om en ansökan om ett vattenföretag som kan beröra Sverige görs i Norge, skall svenska Utrikesdepartementet (UD) underrättas. UD skall i sin tur sända ansökan till vattendomstolen, som har att utfärda kungörelse om ansökan. Denna skall införas i PoIT och i ortstidning. Detta framgår av lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929.

I promemorian föreslås att kungörelse om en ansökan enligt lagen i fortsättningen inte skall införas i PoIT men väl skickas till vissa särskilda intressenter. Ingen av remissinstanserna har haft något att erinra mot förslaget.

Kungörelse är enligt min mening inte motiverad i större omfattning i ärenden enligt vattenrättskonventionen än i rena vattenlagsmål. På samma sätt som i förslaget till lag om ändring i 13 kap. 22 § vattenlagen föreslår jag därför den ändringen att kungörelsen skall införas endast i ortstidning. Såsom föreslagits i promemorian bör detta kungörande emellertid, efter förebild i 13 kap. 23 § vattenlagen, kompletteras med en särskild underrättelse till Kammarkollegiet, Fiskeriverket, länsstyrelsen och andra berörda statliga myndigheter samt till berörda kommuner.

3.5 Jordabalken

Mitt förslag: Kallelse till sammanträde för fördelning av lösesumma vid upphörande av tomträtt skall inte införas i ortstidning när en borgenär är okänd utan endast i PoIT.

Promemorians förslag överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna har i allmänhet tillstyrkt förslaget.

Skälen för mitt förslag: När tomträtt upphör och fastighetsägaren är skyldig att lösa egendom, skall enligt 13 kap. 20 § jordabalken det belopp som nedsätts hos länsstyrelsen fördelas mellan rättighets-havarna vid ett fördelningssammanträde. Tomträttshavaren och kända

borgenärer får särskilda kallelser till sammanträdet. Om borgenär är okänd, skall kallelsen dessutom införas i PoIT och "tidning inom orten".

Prop. 1993/94:19

I promemorian föreslås att kungörandet av kallelsen i ortstidning slopas. Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget i den mån de har kommenterat det.

Jag kan liksom promemorian konstatera att kungörelsen i detta fall typiskt sett riktar sig till banker och andra kreditgivare. Deras intressen bör kunna anses tillgodosedda genom en kungörelse i PoIT. Vid en jämförelse med ett par andra, snarlika områden framstår det också som konsekvent att nöja sig med annons i PoIT. Jag tänker på de kallelser till motsvarande fördelningssammanträden som föreskrivs i 2 § lagen (1927:79) om rätt för borgenär till betalning ur ersättning på grund av brandförsäkringsavtal och 6 kap. 19 § expropriationslagen (1972:719). I dessa lagrum föreskrivs endast kungörelse i PoIT. Jag föreslår därför motsvarande ordning även för 13 kap. 20 § jordabalken.

3.6 Lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall

Mitt förslag: Om ett fordon flyttas enligt lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall, skall detta inte kungöras i ortstidning utan endast genom anslag i myndighetens lokal.

Promemorians förslag överensstämmer i princip med mitt.

Remissinstanserna har genomgående ställt sig positiva till förslaget.

Skälen för mitt förslag: Om ett fordon har parkerats på ett sätt som äventyrar ordning eller säkerhet eller på annat sätt i strid mot gällande parkeringsregler får myndighet - oftast kommunens gatukontor eller polisen - i vissa fall bestämma att fordonet skall flyttas till en särskild uppställningsplats. Fordonets ägare skall underrättas och i vissa fall skall flyttningsbeslutet kungöras i ortstidning eller på annat lämpligt sätt. Om fordonet inte hämtas ut inom viss tid tillfaller det staten eller kommunen.

Man kan säga att det finns två huvudgrupper av fall då fordon får flyttas. Det ena fallet gäller fordon som under minst sju dygn i följd varit parkerat i strid mot förbud eller villkor, som avses i lagen (1984:318) om kontrollavgift vid olovlig parkering. Det andra fallet gäller flyttning när det behövs för ordningen och säkerheten i trafiken eller av naturvårdsskäl; det kan vara fråga om t.ex. parkering på handikappplats, i kollektivkörfält eller på övergångsställe. Bestämmelserna finns i lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall, flyttningslagen, och i en tillämpningsförrättning till lagen.

Den följande beskrivningen av författningarnas praktiska tillämp-

ning utgår i huvudsak från förhållandena i Stockholmsområdet men bör kunna tjäna som underlag för en bedömning avseende hela landet.

"Sjudygnsfallen" brukar hanteras på följande sätt. Ett meddelande fästs på fordonet med en uppmaning till ägaren att flytta det senast en viss dag - normalt inom tre dagar - vid påföljd att fordonet annars flyttas. Samtidigt skickas ett brev med posten till den som i bilregistret är antecknad som ägare. Om flyttning sedan ändå måste verkställas, skall flyttningsbeslutet kungöras och ägaren delges flyttningsbeslutet, om han då inte redan är anträffad. Ägaren skall upplysas om att fordonet tillfaller kommunen, eller staten, om det inte löses ut inom en månad från delgivningen eller inom tre månader från kungörelsen. Fordonen i denna grupp är regelmässigt i mycket dåligt skick och är oftast i praktiken övergivna. Endast omkring två procent av fordonen löses ut.

Den andra gruppen kan kallas "*snabbflyttningar*" och brukar hanteras på följande sätt. Fordonet flyttas utan föregående varning; en förutsättning för att så skall få ske är att det behövs med hänsyn till ändamålet med flyttningen. Om ägaren inte hört av sig inom några dagar skickas flyttningsbeslutet till honom med delgivning. Om ägaren inte anträffas, skall beslutet kungöras. Ett mycket litet fåtal av fordonen i denna grupp förblir outlösta och som regel är det då fråga om fordon som kan antas vara övergivna.

Om det är någon annan än polismyndigheten som beslutar eller verkställer en flyttning, skall polismyndigheten genast underrättas.

Nästan alla sjudygnsfall, totalt omkring 1 600 fall per år i Stockholm, måste med nuvarande regler kungöras. Snabbflyttningarna uppgår till totalt drygt 3 000 stycken per år i Stockholm. En mindre andel av dessa måste kungöras. Kungörelse skall ske i ortstidning eller på annat lämpligt sätt. I Stockholm innebär detta kungörande i två dagstidningar. Något "annat lämpligt sätt" förefaller saknas i den meningen att det t.ex. inte finns någon speciell publikation med spridning just till den aktuella målgruppen. I praktiken torde myndigheterna anse sig förhindrade med dagens lagstiftning att tillämpa någon annan metod än ortstidningskungörande. Enligt tillämpningsföordningen till flyttningslagen får myndigheten samla alla flyttningsbeslut under en kalendervecka och kungöra dem påföljande vecka. Ändå uppgår kungörelsekostnaderna till cirka 700 000 kr per år i Stockholm. Visserligen måste ägaren betala kostnaderna för flyttningen för att få tillbaka fordonet och i dessa kostnader ingår kostnad för kungörande. Men denna kostnad måste fördelas på samtliga fordon och det är som nämnts långt ifrån alla som hämtas ut. En stor del av denna kostnad stannar alltså på myndigheterna.

I promemorian föreslås att flyttningsbeslut inte längre skall kungöras i tidning utan endast genom anslag i myndighetens lokal. Remissinstanserna har mottagit förslaget positivt.

För egen del vill jag anföra följande. Flyttning av ett fordon är en handgriplig åtgärd som ägaren har möjlighet att snabbt konstatera, om

han har något intresse av sitt fordon. Redan härigenom minskar behovet av ett publicitetsförfarande. Även om flyttningsinstitutet kan antas vara ganska känt inser förstås ägaren inte alltid att bilen har flyttats av en myndighet med stöd av flyttningsslagen. Då ligger det givetvis närmast till hands att han tror att fordonet är stulet. Om han då vänder sig till polisen för att anmäla saken, får han reda på att fordonet i själva verket bara har flyttats. Dessutom underrättas ägaren skriftligt. Det kan därför med fog ifrågasättas om man från rättssäkerhetssynpunkt utöver detta behöver ett ambitiöst kungörelseförfarande.

Av vikt för bedömningen är också hur effektivt från informations-synpunkt kungörandet i tidning kan antas vara. Av de fordon som snabbflyttats hämtas de allra flesta ut, och det sker oftast innan vare sig det skriftliga meddelandet eller kungörelsen har utfärdats. Av sju-dygnsfallen hämtas bara en liten bråkdel ut överhuvudtaget. Statistiken visar alltså tydligt att kungörandet inte kan ha någon stor betydelse; det är i själva verket inte säkert att det finns något fall alls där ägaren har fått reda på en flyttning just genom kungörelsen men inte på något annat sätt.

Omkring en halv procent av de flyttade fordonen kan inte identifieras. En del fordon står registrerade i bilregistret på någon annan än den verkliga ägaren. I dessa fall är naturligtvis underrättelse per brev inte effektivt. Det saknas emellertid skäl att ta särskild hänsyn till de nu nämnda fallen och det kan dessutom antas att kungörande i ortstidning är mycket ineffektivt i dessa fall.

Om man avskaffar kungörandet i tidning bör detta ersättas med någon annan, enklare form av tillkännagivande. Det bör nämligen inte helt saknas möjlighet att enkelt och i samlad form få upplysning om vilka fordon som har flyttats. Dessutom måste man ha någon frist för utlösandet av fordonen att anknyta till i de fall då delgivning inte lyckas.

Mot denna bakgrund föreslår jag att kungörandet i ortstidning avskaffas och ersätts med kungörande i form av ett anslag i myndighetens lokal. Närmare föreskrifter om detta bör meddelas i förordningsform. På samma sätt som nu bör även i fortsättningen polis-myndigheten underrättas om flyttningsbeslut som har meddelats av andra myndigheter.

3.7 Lagen (1973:1084) om avveckling av vissa godmanskap för delägare i skifteslag

Min bedömning: Inga ändringar bör göras.

Promemorians förslag: Sammanträde enligt lagen skall inte kungöras i ortstidning utan endast i PoIT.

Remissinstanserna: Förslaget har lämnats utan erinran av de flesta,

Skälen för min bedömning: Lagen (1973:1084) behandlar avveckling av godmanskap för förvaltning av bortovarande eller okända delägares del av pengar som har influtit vid försäljning av gemensam mark inom skifteslag som har undergått laga skifte. När fastighetsbildningsmyndigheten skall hålla sammanträde i ett sådant ärende skall myndigheten kungöra detta i PoIT och i ortstidning. Gode mannen skall delges särskild kallelse till sammanträdet. I övrigt utfärdas inga personliga kallelser. Syftet med förfarandet är att de förvaltade pengarna skall fördelas bland dem som anmäler anspråk på dem.

I promemorian ifrågasätts om kungörelse erfordras både i PoIT och i ortstidning. En jämförelse görs med reglerna i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer, där kallelsen kungörs bara i PoIT, och det föreslås att kungörande i ortstidning slopas även vid kallelse enligt förevarande lag.

Såsom Lantmäteriverket påpekat tillämpas lagen om avveckling av dessa godmanskap visserligen ytterst sällan, men då så sker lär saken till stor del beröra folk som bor på orten eller som har någon annan särskild anknytning dit. Jag håller därför med om att kungörandet i ortstidning bör behållas. Kungörelsen bör emellertid även införas i PoIT, eftersom målgruppen kan sägas vara blandad.

Jag föreslår alltså inga ändringar i den aktuella lagen.

3.8 Försäkringsrörelselagen (1982:713), bankrörelselagen (1987:617) och lagen (1950:272) om rätt för utländska försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse i Sverige

Min bedömning: Inga ändringar bör göras.

Promemorians förslag: Uppgifter i bl.a. bank- och försäkringsregistren skall inte kungöras i PoIT utan bara genom anslag på Finansinspektionens anslagstavla.

Remissutfallet är blandat.

Skälen för min bedömning: Finansinspektionen för ett försäkringsregister och ett bankregister. I dessa skall registreras bl.a. uppgifter om de subjekt som driver bank- eller försäkringsrörelse. Det kan gälla allt från uppgifter om fusioner till ändringar i styrelsens sammansättning. Uppgifter som införs i registren skall, med vissa undantag, kungöras i PoIT. En kungörelse som inte avser nyregistrering utan endast en ändring i ett förhållande som tidigare har införts i registret behöver endast ange ändringens art (20 kap. 2 § försäkringsrörelselagen, 1982:713, och 8 kap. 2 § bankrörelselagen, 1987:617). Det som införts i registren skall anses ha kommit till tredje mans kännedom, om införandet har kungjorts i PoIT och det inte av omständigheterna framgår att han varken kände till eller borde

ha känt till det som kungjorts (20 kap. 3 § försäkringsrörelselagen Prop. 1993/94:19 och 8 kap. 3 § bankrörelselagen).

Det finns inget motsvarande register för utländska försäkringsföretag som driver rörelse i Sverige. Däremot skall Finansinspektionen - enligt lagen (1950:272) om rätt för utländska försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse i Sverige - kungöra vissa förhållanden som har med sådana subjekt att göra. De uppgifter som skall kungöras är i stort sett desamma som enligt bank- och försäkringsrörelselagarna.

Enligt promemorians förslag skall ändringar i uppgifter som redan har kungjorts inte kungöras på nytt i PoIT utan bara genom anslag på Finansinspektionens anslagstavla. Remissutfallet är blandat.

Gällande kungöranderegler i bank- och försäkringsrörelselagarna är utformade efter förebild i aktiebolagslagen (1975:1385) om hur uppgifter i aktiebolagsregistret skall kungöras. Detta är ett uttryck för en strävan att inte behandla bank- och försäkringsföretag och andra aktiebolag olika, om det inte är särskilt påkallat. Intresset att sprida information om uppgifter i bank- och försäkringsregistren kan knappast sägas vara mindre än när det gäller aktiebolagsregistret. Det torde också saknas förutsättningar att ändra aktiebolagslagens regler i enlighet med promemorians förslag såvitt gäller bank- och försäkringsrörelselagarna. En sådan reglering skulle nämligen enligt min bedömning inte vara förenlig med EG:s första bolagsdirektiv, det s.k. publicitetsdirektivet, som kräver kungörande i en nationell tidning och som Sverige i EES-avtalet åtar sig att följa.

Av dessa skäl väljer jag att inte föra promemorians förslag vidare.

3.9 Ekonomiska effekter

Min bedömning: Förslagen ger en viss besparingseffekt. De påverkar PoIT:s intäkter så pass litet att inga justeringar behöver göras med anledning av detta ärende.

Skälen för min bedömning: Det har inte gjorts någon beräkning av vilka besparingseffekter som mina förslag till ändringar av de enskilda kungörandebestämmelserna kommer att leda till. Den samlade effekten bör dock bli klart märkbar, särskilt om man beaktar de ändringar i förordningsform som jag avser att senare anmäla för regeringen.

När det gäller annonseringen i PoIT vill jag notera följande. Utgivningen av PoIT är ett privilegium för Svenska Akademien. Sedan år 1921 är tidningen utarrenderad till Norstedts Förlag. Akademien är, enligt avtal och enligt beslut av regeringen, berättigad till bl.a. viss del av annonsintäkterna.

Akademien har i sitt remissvar anfört att ett genomförande av pro-

memorians förslag samt förslagen i den s.k. LOA-utredningens huvudbetänkande Enklare regler för statsanställda (SOU 1992:60) gör det nödvändigt att höja Akademiens andel av intäkterna, främst med tanke på att arbetet med Svenska Akademiens ordbok baseras på dessa intäkter.

LOA-utredningens förslag innebär att statliga myndigheter inte längre skall vara skyldiga att sätta in annonser om lediga tjänster i PoIT. Lediga tjänster tar som regel upp flera sidor i varje nummer av PoIT och svarar alltså för en stor del av intäkterna. Förslagen har remissbehandlats och bereds för närvarande inom Finansdepartementet.

Av förslagen i promemorian har jag avstått från att föra vidare dem som gällde avskaffandet av annonsering i PoIT av vissa uppgifter i bank- och försäkringsregistren (avsnitt 3.8). Det är nu bara förslagen som gäller vattenmål och kungörelsedelgivning som påverkar PoIT. Annonserna i PoIT om kungörelsedelgivning är inte många i dag och kan inte förväntas minska drastiskt med mitt förslag (avsnitt 3.2). Annonserna om ansökan i vattenmål försvinner från PoIT med mina förslag (avsnitt 3.3 och 3.4), men dessa annonser utgör i dag ingen stor andel av annonsvolymen.

Mina förslag kan sammanfattningsvis bedömas komma att minska Akademiens intäkter med mindre än en procent. De kan därför inte anses kräva några särskilda åtgärder.

4 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom Justitiedepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i delgivningslagen (1970:428),
2. lag om ändring i vattenlagen (1983:291),
3. lag om ändring i lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929,
4. lag om ändring i jordabalken samt
5. lag om ändring i lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall.

Förslaget 5 har upprättats i samråd med chefen för Kommunikationsdepartementet.

Förslagen har granskats av *Lagrådet*.

5.1 Förslaget till lag om ändring i delgivningslagen (1970:428)

Genom förslaget ändras 17 §, som handlar om delgivning genom kungörelse. Sådan delgivning får ske när den sökta antingen saknar känt hemvist eller när han av annat skäl inte kan påträffas och det kan antas att han håller sig undan. Delgivningen går till så att handlingen hålls tillgänglig, t.ex. på myndighetens kansli, och ett meddelande därom och om handlingens huvudsakliga innehåll införs i ortstidning och PoIT eller endera av dessa. Vidare anges i den nu gällande lagtexten att handlingen i stället får anslås i myndighetens lokal, om införande i tidning är "uppenbarligen meningslöst".

Ändringen i *första stycket* innebär att införande i tidning får underlåtas "om det finns särskild anledning att anta att införande i tidning är meningslöst". Det är alltså fråga om en utvidgning av möjligheten att avstå från tidningsannonsering. Såsom tidigare poängterats (avsnitt 3.2) innebär dock den nya regeln inte stöd för att slentrianmässigt underlåta att kungöra i tidning.

Vidare har några språkliga ändringar gjorts i *första och andra stycket*.

5.2 Förslaget till lag om ändring i vattenlagen (1983:291)

13 kap. 22 §

Enligt lagrummets nu gällande lydelse föreskrivs att vattendomstolen i ansökningsmål skall utfärda en kungörelse om ansökningsmålet samt att kungörelsen skall införas i PoIT och i ortstidning. Härutöver skall en utskrift av kungörelsen skickas till kända sakägare och, enligt 13 kap. 23 §, i vissa fall till Kammarkollegiet och Fiskeriverket, och därutöver till berörda kommuner, länsstyrelsen och andra berörda statliga myndigheter.

Ändringen i *fjärde stycket* innebär att kungörelsen om ansökningsmål skall tas in endast i ortstidning och inte i PoIT. I fråga om vilka särskilda underrättelser som skall skickas görs ingen ändring.

I *andra stycket* har rättats en felskrivning som gjordes när lagrummet ändrades senast.

19 kap. 5 §

När länsstyrelsen har fastställt ett vattenskyddsområde eller meddelat föreskrifter till skydd för vattenförsörjning m.m. skall beslutet enligt det förevarande lagrummet kungöras på det sätt som är föreskrivet för författningar och därutöver kungöras i ortstidning.

Efter förebild i 19 kap. 4 § föreslås att kungörelsen i ortstidning skall kunna ersättas av delgivning med berörda sakägare. Detta skall

gälla om beslutet uppenbarligen berör endast viss eller vissa sakägare, så att något står att vinna med att använda delgivning i stället för kungörande. Prop. 1993/94:19

5.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929

Förslaget innebär en ändring av kungörandereglerna i lagens 9 §. Kungörelse om en ansökan om ett vattenföretag enligt lagen skall enligt förslaget införas endast i ortstidning och inte i PoIT. Vidare införs en skyldighet att sända ett exemplar av kungörelsen, förutom till Utrikesdepartementet, även till Kammarkollegiet, Fiskeriverket, länsstyrelsen och andra statliga myndigheter vilkas verksamhet kan beröras av ansökan samt till berörda kommuner.

5.4 Förslaget till lag om ändring i jordabalken

Förslaget gäller en ändring i 13 kap. 20 § jordabalken. När tomträtt upphör och fastighetsägaren är skyldig att lösa egendom, skall det belopp som nedsätts hos länsstyrelsen fördelas mellan inteckningshaverna. Om borgenär är okänd, skall kallelse till fördelningssammanträde införas i PoIT och "tidning inom orten".

Ändringen innebär att kallelsen skall införas endast i PoIT.

5.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall

Lagen handlar om rätt för polis och vissa andra myndigheter att flytta fordon som parkerats i strid mot gällande bestämmelser. Ägaren till fordonet skall underrättas om flyttningsbeslutet på visst sätt. För de fall då ägaren inte har kunnat anträffas föreskrivs i lagens 5 § att myndigheten skall kungöra flyttningsbeslutet i ortstidning eller på annat lämpligt sätt.

Ändringen innebär att föreskriften om kungörande i ortstidning eller på annat lämpligt sätt slopas och ersätts med kungörelse genom anslag i myndighetens lokal. Regeln om att ägaren skall underrättas särskilt behålls oförändrad.

Lagändringen behöver följas upp med ändringar i den tillämpningsförordning som hör till lagen. Dessa förordningsändringar bör syfta bl.a. till att alla de anslagna kungörelserna skall finnas tillgängliga hos polismyndigheten, oavsett vilken myndighet som har beslutat om flyttningen.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1994. Några övergångsbestämmelser behövs inte.

6 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att anta förslagen till

1. lag om ändring i delgivningslagen (1970:428),
2. lag om ändring i vattenlagen (1983:291),
3. lag om ändring i lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929,
4. lag om ändring i jordabalken samt
5. lag om ändring i lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

1 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1977:654) om kungörande i mål och ärenden hos myndighet m.m.

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1977:654) om kungörande i mål och ärenden hos myndighet m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Är kungörande i ortstidning föreskrivet, införes kungörelsen i alla lokala dagstidningar som har en spridning av någon betydelse bland dem inom orten till vilka kungörelsen riktar sig.

Lokal dagstidning skall anses ha sådan spridning som sägs i första stycket, om den kan beräknas vara spridd till minst *fem* procent av hushållen i orten. Även om så icke är fallet skall lokal dagstidning anses ha sådan spridning som sägs i första stycket, om den kan beräknas vara spridd till minst femtio procent av hushållen i viss kommun inom det berörda området. Vad som sagts nu tillämpas dock ej, om myndigheten finner det uppenbart att syftet med tillkännagivandet kan nås, även om kungörelsen införes i endast ett mindre antal lokala dagstidningar.

Lokal dagstidning skall anses ha sådan spridning som sägs i första stycket, om den kan beräknas vara spridd till minst *tio* procent av hushållen i orten. Även om så icke är fallet skall lokal dagstidning anses ha sådan spridning som sägs i första stycket, om den kan beräknas vara spridd till minst femtio procent av hushållen i viss kommun inom det berörda området. Vad som sagts nu tillämpas dock ej, om myndigheten finner det uppenbart att syftet med tillkännagivandet kan nås, även om kungörelsen införes i endast ett mindre antal lokala dagstidningar.

Med dagstidning förstås i denna paragraf allmän nyhetstidning av dagspresskaraktär, som normalt utkommer med minst ett nummer varje vecka och som har en på vardagar i huvudsak abonnerad upplaga.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

2 Förslag till Lag om ändring i delgivningslagen (1970:428)

Prop. 1993/94:19
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 17 § delgivningslagen (1970:428) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §¹

Kungörelsedelgivning sker genom att handlingen hålles tillgänglig viss tid hos myndigheten eller på plats, som myndigheten bestämmer, och genom att meddelande härom och om handlingens huvudsakliga innehåll införes i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning eller endera av dessa inom tio dagar från beslut om kungörelsedelgivning. Är införande i tidning *uppenbarligen* meningslöst, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal inom samma tid. Detta förfarande får också användas, om kungörelsedelgivning enligt 15 § ägt rum och därefter ny delgivning skall ske i samma mål eller ärende. Vid delgivning i fall som avses i 16 § första stycket andra punkten med de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet skall dessutom meddelandet anslås inom fastigheten på lämpligt sätt inom tio dagar från beslutet om kungörelsedelgivning.

I fall som avses i 16 § sändes dessutom meddelande med posten till någon eller några av de personer som sökes för delgivning under deras vanliga adresser för att vara tillgängligt för alla dem som avses med delgivningen. Ingår statlig myndighet eller kommun bland dem som avses med delgivningen, skall sådant meddelande alltid sändas till myndigheten eller kommunen. Gäller delgivningen i fall som avses i 16 § första stycket andra punkten de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet, skall i stället handlingen

Kungörelsedelgivning sker genom att handlingen hålles tillgänglig viss tid hos myndigheten eller på plats, som myndigheten bestämmer, och genom att meddelande härom och om handlingens huvudsakliga innehåll införes i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning eller endera av dessa inom tio dagar från beslut om kungörelsedelgivning. *Om det finns anledning att anta att införande i tidning är* meningslöst, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal inom samma tid. Detta förfarande får också användas, om kungörelsedelgivning enligt 15 § ägt rum och därefter ny delgivning skall ske i samma mål eller ärende. Vid delgivning i fall som avses i 16 § första stycket andra punkten med de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet skall dessutom meddelandet anslås inom fastigheten på lämpligt sätt inom tio dagar från beslutet om kungörelsedelgivning.

¹Senaste lydelse 1978:768.

eller meddelande enligt 6 § andra stycket sändas med posten till envar av dem, om ej också detta förfarande skulle medföra större kostnad och besvär än som är försvarligt med hänsyn till ändamålet med delgivningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

3 Förslag till Förordning om ändring i utsökningsförordningen (1981:981)

Prop. 1993/94:19
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 4 § och 12 kap. 16 § utsökningsförordningen (1981:981) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

4 §

Kungörelsen om en auktion skall föras in i Post- och Inrikes Tidningar och *ortstidning*. Införandet skall ske minst tre veckor före auktionsdagen, om inte särskilda skäl föranleder annat.

Kungörelsen om en auktion skall föras in i Post- och Inrikes Tidningar och *den eller de ortstidningar som kronofogdemyndigheten bestämmer*. Införandet skall ske minst tre veckor före auktionsdagen, om inte särskilda skäl föranleder annat.

Kungörelsen skall också anslås i kronofogdemyndighetens lokaler.

Omedelbart före auktionen kan en kortfattad erinran om denna med hänvisning till kungörelsen föras in i den eller de tidningar som kronofogdemyndigheten bestämmer.

12 kap.

16 §

Kungörelsen om en auktion skall föras in i Post- och Inrikes Tidningar och *ortstidning*. Införandet skall ske minst tre veckor före auktionsdagen, om inte särskilda skäl föranleder annat.

Kungörelsen om en auktion skall föras in i Post- och Inrikes Tidningar och *den eller de ortstidningar som kronofogdemyndigheten bestämmer*. Införandet skall ske minst tre veckor före auktionsdagen, om inte särskilda skäl föranleder annat.

Kungörelsen skall också anslås i kronofogdemyndighetens lokaler.

Omedelbart före auktionen kan en kortfattad erinran om denna med hänvisning till kungörelsen föras in i den eller de tidningar som kronofogdemyndigheten bestämmer.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

4 Förslag till Lag om ändring i vattenlagen (1983:291)

Prop. 1993/94:19
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 13 kap. 22 § och 19 kap. 5 § vattenlagen (1983:291) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap¹

22 §

Upptas ansökningen, skall vattendomstolen utfärda kungörelse om företaget. I kungörelsen skall lämnas en kortfattad redogörelse för ansökningen och på lämpligt sätt anges de fastigheter som kan beröras. Dessutom skall erinras om innehållet i 29 och 40 §§ och anges sista tidpunkt för erinringar enligt 29 §.

Vattendomstolen skall förordna en eller flera lämpliga personer att förvara ett exemplar av handlingarna i målet (aktförvarare). Namn och adress på aktförvararen skall anges i kungörelsen.

I kungörelsen skall vidare tillkännages att kallelser och andra meddelanden i målet till parterna skall, om de inte särskilt tillställs part, införas i ortstidning samt hållas tillgängliga hos aktförvararen. Om kallelser och andra meddelanden inte införs i alla ortstidningar, skall av kungörelsen framgå att de kommer att införas i ett begränsat antal ortstidningar.

Kungörelsen skall snarast införas i *Post- och Inrikes Tidningar* och i ortstidning. En utskrift av kungörelsen skall vidare sändas till varje sakägare som har angetts i ansökningen eller som på annat sätt är känd för domstolen.

Kungörelsen skall snarast införas i ortstidning. En utskrift av kungörelsen skall vidare sändas till varje sakägare som har angetts i ansökningen eller som på annat sätt är känd för domstolen.

Om ansökningen berör fast egendom som är samfälld för flera fastigheter, behöver någon utskrift av kungörelsen inte sändas till de särskilda delägarna i samfälligheten. Finns en känd styrelse för samfälligheten, skall en utskrift av kungörelsen sändas till styrelsen.

19 kap.

5 §

När vattenskyddsområde fastställts och när föreskrifter enligt 2 eller 3 § meddelats, ändrats eller upphävts, skall beslutet snarast möjligt kungöras på det sätt som är föreskrivet beträffande författningar i allmänhet. Kungörelse om beslutet skall också införas i ortstidning. Sökande och sakägare anses ha fått del av beslutet den dag kungörelsen var införd i ortstidning.

¹Senaste lydelse 1987:680.

Om beslutet uppenbarligen berör endast viss eller vissa sakägare, får, i stället för att kungörande i tidning sker, beslutet delges med sakägaren.

Om beslutet har meddelats efter ansökan, skall sökanden betala kostnaderna för kungörandet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Lag om ändring i lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Då ansökan angående ett företag, vilken ingivits till myndighet i Norge, inkommit till Utrikesdepartementet, skall den jämte tillhörande bilagor sändas till vattendomstolen. Vad som nu sagts skall även gälla i fråga om upplysningar som avses i tredje punkten av art. 15 i konventionen.

Sedan de i första stycket avsedda handlingarna inkommit till vattendomstolen skall domstolen genast utfärda kungörelse om ansökningen. Kungörelsen skall innehålla dels uppgift om företagets beskaffenhet och omfattning samt de verkningar, som därav kan väntas uppkomma inom svenskt område, dels underrättelse om vad sakägare, som vill hos norsk myndighet framställa erinran i anledning av företaget, har att iaktta samt om att erinringar i anledning av ansökningen skall inom en viss, i kungörelsen utsatt tid insändas till vattendomstolen. Kungörelsen skall innehålla tillkännagivande att ett exemplar av ansökningshandlingarna finns tillgängligt på vattendomstolens kansli eller på annan lämplig plats som vattendomstolen bestämmer. Genom vattendomstolens försorg skall kungörelsen så snart det kan ske införas i ortstidning *samt i Post- och Inrikes*

Sedan de i första stycket avsedda handlingarna inkommit till vattendomstolen skall domstolen genast utfärda kungörelse om ansökningen. Kungörelsen skall innehålla dels uppgift om företagets beskaffenhet och omfattning samt de verkningar, som därav kan väntas uppkomma inom svenskt område, dels underrättelse om vad sakägare, som vill hos norsk myndighet framställa erinran i anledning av företaget, har att iaktta samt om att erinringar i anledning av ansökningen skall inom en viss, i kungörelsen utsatt tid insändas till vattendomstolen. Kungörelsen skall innehålla tillkännagivande att ett exemplar av ansökningshandlingarna finns tillgängligt på vattendomstolens kansli eller på annan lämplig plats som vattendomstolen bestämmer. Genom vattendomstolens försorg skall kungörelsen så snart det kan ske införas i ortstidning. Ett exemplar av kun-

¹Lagen omtryckt 1983:1010.

Tidningar. Ett exemplar av kungörelsen skall tillika översändas till utrikesdepartementet.

görelsen skall tillika översändas till Utrikesdepartementet, *Kammarkollegiet, Fiskeriverket, berörda kommuner, länsstyrelsen och andra statliga myndigheter vilkas verksamhet kan beröras av ansökningen.*

Om det sedan kungörelse utfärdats från myndighet i Norge kommer underrättelse om frågans fortsatta behandling där, skall också ett sådant meddelande kungöras på sätt som nu har angetts.

Är företaget av beskaffenhet, att någon menlig inverkan därav här i riket uppenbarligen icke är att motse, erfordras ej kungörelse, som ovan nämnts.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Härigenom föreskrivs att 13 kap. 20 § jordabalken¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.
20 §

Det nedsatta beloppet jämte upplupen ränta skall av länsstyrelsen utbetalas till den som är berättigad därtill. Utan fastighetsägarens medgivande får utbetalning dock ej ske före tillträdesdagen. Ränta som upplupit före tillträdesdagen tillfaller fastighetsägaren.

Svarar tomträtten för beviljad eller sökt inteckning, äger bestämmelserna om fördelning av köpeskilling för exekutivt försåld fast egendom motsvarande tillämpning. Har rätten bestämt lösesumman till högre belopp än tomträttshavaren yrkat och uppstår, efter betalning av de fordringar som skall utgå ur denna, överskott som ej faller inom det yrkade beloppet, återställes överskottet till fastighetsägaren.

Sammanträde för fördelningen hålles så snart det kan ske. Kallelse till sammanträdet sändes genom länsstyrelsens försorg minst två veckor i förväg till tomträttshavaren och kända borgenärer som har panträtt i tomträtten. Om borgenär är okänd, införes kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar *och tidning inom orten*.

Sammanträde för fördelningen hålles så snart det kan ske. Kallelse till sammanträdet sändes genom länsstyrelsens försorg minst två veckor i förväg till tomträttshavaren och kända borgenärer som har panträtt i tomt-rätten. Om borgenär är okänd, införes kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar.

De med fördelningen förenade kostnaderna betalas av fastighetsägaren.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

¹Balken omtryckt 1971:1209.

Härigenom föreskrives att 5 § lagen (1973:1084) om avveckling av vissa godmanskap för delägare i skifteslag skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*5 §¹

Fastighetsbildningsmyndigheten skall utfärda kungörelse om tid och ställe för första sammanträde. Kungörelsen skall minst fjorton dagar före sammanträdet införas i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning. Gode mannen skall kallas till sammanträdet. Kallelsen skall i god tid före sammanträdet delges honom.

Fastighetsbildningsmyndigheten skall utfärda kungörelse om tid och ställe för första sammanträde. Kungörelsen skall minst fjorton dagar före sammanträdet införas i Post- och Inrikes Tidningar. Gode mannen skall kallas till sammanträdet. Kallelsen skall i god tid före sammanträdet delges honom.

I kungörelsen och kallelsen anges ändamålet med förrättningen samt vilket skifteslag och vilka ägor förrättningen avser.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

¹Senaste lydelse 1977:666.

Härigenom föreskrivs att 4 och 7 §§ bisjukdomsförordningen (1974:212)¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*4 §²

Till tillsynsman skall utses en i biskötsel kunnig person som har erforderlig kunskap och som i övrigt kan anses lämplig för uppdraget. Uppdraget får när som helst återkallas.

Länsstyrelsen skall genast till Jordbruksverket sända uppgift om de personer som utsetts till tillsynsmän och tillsynsdistriktens omfattning samt införa uppgifterna i länets författningssamling och i ortstidning.

Länsstyrelsen skall genast till Jordbruksverket sända uppgift om de personer som utsetts till tillsynsmän och tillsynsdistriktens omfattning samt införa uppgifterna i länets författningssamling.

7 §³

Jordbruksverkets beslut varigenom område förklarats smittat eller misstänkt för smitta eller varigenom sådan förklaring upphävts eller ändrats skall kungöras på det sätt som är föreskrivet beträffande författningar i allmänhet samt införas i ortstidning.

Jordbruksverkets beslut varigenom område förklarats smittat eller misstänkt för smitta eller varigenom sådan förklaring upphävts eller ändrats skall kungöras på det sätt som är föreskrivet beträffande författningar i allmänhet samt införas i *minst en* ortstidning.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

¹Senaste lydelse av förordningens rubrik 1987:832.

²Senaste lydelse 1991:1443.

³Senaste lydelse 1991:1443.

9 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1982:129) om flyttning av fordon
i vissa fall

Prop. 1993/94:19

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

När ett beslut om flyttning har meddelats, skall den myndighet som meddelat beslutet underrätta ägaren så snart det kan ske. I fråga om fordon som innehas med nyttjanderätt för bestämd tid om minst ett år skall även den som har upplåtit nyttjanderätten (uthyraren) underrättas.

Om ett fordon har flyttats till en särskild uppställningsplats och ägaren inte har kunnat anträffas, skall den myndighet som verkställt flyttningen *kungöra* den i *ortstidning eller på annat lämpligt sätt*. Myndigheten skall också vidta de fortsatta undersökningar och åtgärder som kan anses påkallade för att göra underrättelse möjlig.

Om ett fordon har flyttats till en särskild uppställningsplats och ägaren inte har kunnat anträffas, skall den myndighet som verkställt flyttningen *tillkännage* den *genom anslag i myndighetens lokal*. Myndigheten skall också vidta de fortsatta undersökningar och åtgärder som kan anses påkallade för att göra underrättelse möjlig.

I fall då ett fordon har flyttats till en särskild uppställningsplats, skall underrättelse enligt första stycket innehålla upplysning om vad som enligt 6 § blir följden om fordonet inte avhämtas inom där angiven tid. Kungörelse enligt andra stycket skall innehålla uppgift om följden enligt 6 § av att ägaren efter där angiven tid fortfarande är okänd.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Härigenom föreskrivs att 12 § förordningen (1982:198) om flyttning av fordon i vissa fall skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

12 §

Kungörelse om flyttning av fordon får ske genom att samliga flyttningar som ägt rum under en kalendervecka tillkännages gemensamt i ortstidning snarast möjligt under påföljande vecka. Sådana kungörelser skall, om det lämpligen kan ske, införas på samma veckodag vid varje tillfälle. Kungörelser som införs i tidning skall finnas tillgängliga hos polismyndigheten.

Tillkännagivande av flyttning av fordon skall anslås senast under veckan efter flyttningen ägt rum och finnas tillgängligt hos polismyndigheten.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

11 Förslag till
Förordning om ändring i fastighetstaxeringsförordningen
(1979:1193)

Prop. 1993/94:19

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 1 § och 11 kap. 1 § fastighets-
taxeringsförordningen (1979:1193) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §¹

Skattemyndigheten skall i god
tid före den 1 december året före
taxeringsåret i ortstidning låta
införa kungörelse, som skall in-
nehålla följande:

1. Erinran om skyldigheten att
avlämna deklarationer och upp-
gifter för den förestående fastig-
hetstaxeringen samt om påföljden
för underlåtenhet att fullgöra
denna skyldighet.

2. Underrättelse om var blan-
ketter till deklarationer och öv-
riga uppgifter tillhandahålls samt
om att förtryckta deklarations-
blanketter kommer att utsändas.

3. Uppllysning om tid och plats
för att avlämna deklarationerna
och uppgifterna.

4. Underrättelse om att den om
önskar närmare upplysningar rö-
rande uppgiftsskyldigheten får
vända sig till skattemyndigheten.

11 kap.

1 §²

Skattemyndigheten skall i god
tid före den 15 februari under
taxeringsåret i ortstidning låta
införa kungörelse, som skall
innehålla följande:

1. Möjligheten att vid den för-
estående särskilda fastighets-
taxeringen begära ny taxering

Skattemyndigheten skall på
lämpligt sätt informera om en
förestående fastighetstaxering.

Skattemyndigheten skall på
lämpligt sätt informera om en
förestående särskild fastig-
hetstaxering.

¹Senaste lydelse 1990:1270

²Senaste lydelse 1990:1270.

enligt 16 kap. 2-5 §§ fastighetstaxeringslagen (1979:1152) genom att lämna särskild fastighetsdeklaration eller inkomma med framställning enligt 16 kap. 4 och 5 §§ samma lag.

2. Underrättelse om var blanketter till särskild fastighetsdeklaration och övriga uppgifter tillhandahålls.

3. Upplysning om tid och plats för avlämnande av särskilda fastighetsdeklarationer och framställningar om ny taxering.

4. Underrättelse om att den som önskar närmare upplysningar om rätten att begära ny taxering får vända sig till skattemyndigheten.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

12 Förslag till
Lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713)

Prop. 1993/94:19
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 20 kap. 2 och 3 §§ försäkringsrörelselagen (1982:713) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 kap.

2 §¹

Finansinspektionen skall utan dröjsmål i Post- och Inrikes Tidningar kungöra vad som införs i försäkringsregistret med undantag av registrering av underrättelser enligt 14 kap. 20 §. *En kungörelse som avser en ändring i ett förhållande som tidigare har införts i registret behöver endast ange ändringens art.*

Finansinspektionen skall utan dröjsmål i Post- och Inrikes Tidningar kungöra vad som införs i försäkringsregistret med undantag av registrering av underrättelser enligt 14 kap. 20 §. En ändring i ett förhållande som tidigare har införts i registret *skall anslås på Finansinspektionens anslagstavla i stället för att kungöras i Post- och Inrikes Tidningar.*

3 §

Det som enligt denna lag eller särskilda bestämmelser har införts i försäkringsregistret skall anses ha kommit till tredje mans kännedom, om införandet har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar enligt 2 § och det inte av omständigheterna framgår att han varken kände till eller borde ha känt till det som kungjorts.

Det som enligt denna lag eller särskilda bestämmelser har införts i försäkringsregistret skall anses ha kommit till tredje mans kännedom, om införandet har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar *eller på Finansinspektionens anslagstavla* enligt 2 § och det inte av omständigheterna framgår att han varken kände till eller borde ha känt till det som kungjorts.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

¹Senaste lydelse 1991:1767.

13 Förslag till
Lag om ändring i bankrörelselagen (1987:617)

Prop. 1993/94:19
Bilaga 1

Härigenom föreskriivs att 8 kap. 2 och 3 §§ bankrörelselagen (1987:617) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

2 §¹

Finansinspektionen skall utan dröjsmål kungöra i Post- och Inrikes Tidningar vad som införs i bankregistret med undantag för registrering av underrättelse enligt

1. 2 kap. 17 § bankaktiebolagslagen (1968:618), 2 kap. 14 § sparbankslagen (1987:619) och 2 kap. 7 § föreningsbankslagen (1987:620) om dagen för kungörelse om rörelsens öppnande,

2. 10 kap. 20 § bankaktiebolagslagen, 6 kap. 19 § sparbankslagen och 9 kap. 20 § föreningsbankslagen från tingsrätten om att banken blivit försatt i konkurs, att beslut om konkurs upphävts eller att konkurs avslutats samt

3. 11 kap. 4 § bankaktiebolagslagen och 7 kap. 5 § sparbankslagen om fusionstillstånd.

En *kungörelse som avser* ändring i ett förhållande som tidigare har införts i registret skall endast ange ändringens art.

En ändring i ett förhållande som tidigare har införts i registret skall *anslås på Finansinspektionens anslagstavla i stället för att kungöras i Post- och Inrikes Tidningar.*

3 §

Det som har blivit infört i bankregistret skall anses ha kommit till tredje mans kännedom, om det har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar enligt 2 § och det inte av omständigheterna framgår att han varken kände till eller borde ha känt till det som kungjorts.

Det som har blivit infört i bankregistret skall anses ha kommit till tredje mans kännedom, om det har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar *eller på Finansinspektionens anslagstavla* enligt 2 § och det inte av omständigheterna framgår att han varken kände till eller borde ha känt till det som kungjorts.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

¹Senaste lydelse 1991:1860.

Härigenom föreskrivs att 9 och 24 §§ lagen (1950:272) om rätt för utländska försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse i Sverige¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

9 §

Å ändring av stadfästa grunder skall ock sökas regeringens stadfästelse. I regeringens ställe äger finansinspektionen besluta i sådant ärende, om det icke är av principiell betydelse eller eljest av synnerlig vikt. Ansökningen skall inlämnas till Finansinspektionen.

Ansökan om förlängning av koncession, som beviljats för bestämd tid, skall prövas av den myndighet som beviljat koncessionen. ansökningen skall inlämnas till Finansinspektionen sist sex månader före utgången av den löpande koncessionen.

Utses ny generalagent, skall företaget hos Finansinspektionen söka dess godkännande av generalagenten.

Har ändring av grunder stadfästs eller har förlängning av koncession beviljats eller ny generalagent blivit godkänd, skall finansinspektionen *låta införa kungörelse därom i Post- och Inrikes Tidningar.*

Har ändring av grunder stadfästs eller har förlängning av koncession beviljats eller ny generalagent blivit godkänd, skall Finansinspektionen *kungöra detta genom anslag på inspektionens anslagstavla.*

24 §

Generalagenten vare pliktig:

att, där ändring vidtages i det för företaget gällande reglementet, inom tre månader därefter till Finansinspektionen insända beslutet därom;

att, därest av myndigheterna i företags hemland framställs anmärkning mot företags verksamhet, så fort ske kan skriftligen underrätta Finansinspektionen därom;

att, inom åtta månader efter utgången av varje räkenskapsår till Finansinspektionen insända den i 10 § avsedda redogörelsen angående företags verksamhet inom riket;

att, beträffande livförsäkringsrörelse, till Finansinspektionen insända följande enligt inspektionens anvisningar upprättade och av aktuarien undertecknade handlingar nämligen dels inom åtta månader efter varje räkenskapsårs utgång redogörelse för beräkning av premiereserv och av återbäring, dels ock, i den mån så påfordras av inspektionen, statistisk-ekonomisk utredning angående verksamheten;

¹Lagen omtryckt 1989:1082.

att, inom tre månader efter det att årsredovisningen och revisionsberättelsen blivit å sammanträde med företagets delägare framlagda till Finansinspektionen insända ett exemplar av dessa handlingar;

att även i andra fall än ovan sagts lämna Finansinspektionen de upplysningar, som av inspektionen begäras i fråga om företaget och dess verksamhet inom riket, samt att när som helst för befattningshavare hos Finansinspektionen, som är behörig att företräda inspektionen, eller annan som av inspektionen förordnats att företräda denna, hålla kassa och övriga tillgångar samt böcker, räkenskaper och andra handlingar tillgängliga för granskning.

Innefattar ändring i reglementet
ändring av företagets firma, skall
finansinspektionen *låta införa*
kungörelse om firmaändringen i
Post- och Inrikes Tidningar.

Innefattar ändring i reglementet
ändring av företagets firma, skall
Finansinspektionen *kungöra fir-*
maändringen genom anslag på
inspektionens anslagstavla.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Förteckning över remissinstanser som yttrat sig över departementspromemorian Vissa kungörande frågor (Ds 1992:90)

Prop. 1993/94:19

Bilaga 2

Yttranden över promemorian har till Justitiedepartementet avgetts av Justitiekanslern, Domstolsverket, Rikspolisstyrelsen, Riksskatteverket, Konsumentverket, Statskontoret, Riksrevisionsverket, Finansinspektionen, Patent- och registreringsverket, Kammarkollegiet, Statens lantmäteriverk, Jordbruksverket, Svea hovrätt, Stockholms tingsrätt, Växjö tingsrätt, Umeå tingsrätt, Kammarrätten i Göteborg, Länsrätten i Uppsala län, Länsstyrelsen i Kristianstads län, Länsstyrelsen i Norrbottens län, Polismyndigheten i Stockholm, Polisstyrelsen i Malmö, Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län, Kronofogdemyndigheten i Östergötlands län, Riksdagens ombudsmän, Svenska Akademien, Presstödsnämnden, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Köpmannaförbund, Sveriges Försäkringsförbund, Tjänstemännens Centralorganisation, Svenska Tidningsutgivareföreningen, Svenska Journalistförbundet, Svenska Bankföreningen, Sparbankernas Bank och Sveriges Fastighetsägareförbund.

1 Förslag till

Lag om ändring i delgivningslagen (1970:428)

Härigenom föreskrivs att 17 § delgivningslagen (1970:428) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*17 §¹

Kungörelsedelgivning sker genom att handlingen *hålles* tillgänglig viss tid hos myndigheten eller på plats, som myndigheten bestämmer, och genom att meddelande härom och om handlingens huvudsakliga innehåll *införes* i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning eller endera av dessa inom tio dagar från *beslut* om kungörelsedelgivning. Är införande i tidning *uppenbarligen* meningslöst, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal inom samma tid. Detta förfarande får också användas, om kungörelsedelgivning enligt 15 § ägt rum och därefter ny delgivning skall ske i samma mål eller ärende. Vid delgivning i fall som avses i 16 § första stycket andra punkten med de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet skall dessutom meddelandet anslås inom fastigheten på lämpligt sätt inom tio dagar från beslutet om kungörelsedelgivning.

Kungörelsedelgivning sker genom att handlingen *hålls* tillgänglig viss tid hos myndigheten eller på plats, som myndigheten bestämmer, och genom att meddelande härom och om handlingens huvudsakliga innehåll *införs* i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning eller endera av dessa inom tio dagar från *beslutet* om kungörelsedelgivning. *Om det finns särskild anledning att anta att* införande i tidning *är* meningslöst, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal inom samma tid. Detta förfarande får också användas, om kungörelsedelgivning enligt 15 § ägt rum och därefter ny delgivning skall ske i samma mål eller ärende. Vid delgivning i fall som avses i 16 § första stycket andra punkten med de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet skall dessutom meddelandet anslås inom fastigheten på lämpligt sätt inom tio dagar från beslutet om kungörelsedelgivning.

¹Senaste lydelse 1992:1250.

I fall som avses i 16 § första och andra stycket sändes dessutom meddelande med posten till någon eller några av de personer som sökes för delgivning under deras vanliga adresser för att vara tillgängligt för alla dem som avses med delgivningen. Ingår statlig myndighet eller kommun bland dem som avses med delgivningen, skall sådant meddelande alltid sändas till myndigheten eller kommunen. Gäller delgivningen i fall som avses i 16 § första stycket andra punkten de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet, skall i stället handlingen eller meddelande enligt 6 § andra stycket sändas med posten till envar av dem, om ej också detta förfarande skulle medföra större kostnad och besvär än som är försvarligt med hänsyn till ändamålet med delgivningen.

Har i fall som avses i 16 § tredje stycket den juridiska personen en registrerad postadress, sänds dessutom meddelande med posten till den juridiska personen under denna adress.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Härigenom föreskrivs att 13 kap. 22 § och 19 kap. 5 § vattenlagen (1983:291) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.¹

22 §

Upptas ansökningen, skall vattendomstolen utfärda kungörelse om företaget. I kungörelsen skall lämnas en kortfattad redogörelse för ansökningen och på lämpligt sätt anges de fastigheter som kan beröras. Dessutom skall erinras om innehållet i 29 och 40 §§ och anges sista tidpunkt för erinringar enligt 29 §.

Vattendomstolen skall förordna en eller flera lämpliga personer att förvara ett exemplar av handlingarna i målet (aktförvarare). Namn och adress på aktförvararen skall anges i kungörelsen.

I kungörelsen skall vidare tillkännages att kallelser och andra meddelanden i målet till parterna skall, om de inte särskilt tillställs part, införas i ortstidning samt hållas tillgängliga hos aktförvararen. Om kallelser och andra meddelanden inte införs i alla ortstidningar, skall av kungörelsen framgå att de kommer att införas i ett begränsat antal ortstidningar.

Kungörelsen skall snarast införas i *Post- och Inrikes Tidningar* och i ortstidning. En utskrift av kungörelsen skall vidare sändas till varje sakägare som har angetts i ansökningen eller som på annat sätt är känd för domstolen.

Kungörelsen skall snarast införas i ortstidning. En utskrift av kungörelsen skall vidare sändas till varje sakägare som har angetts i ansökningen eller som på annat sätt är känd för domstolen.

Om ansökningen berör fast egendom som är samfällad för flera fastigheter, behöver någon utskrift av kungörelsen inte sändas till de särskilda delägarna i samfälligheten. Finns en känd styrelse för samfälligheten, skall en utskrift av kungörelsen sändas till styrelsen.

19 kap.

5 §

När vattenskyddsområde fastställts och när föreskrifter enligt 2 eller 3 § meddelats, ändrats eller upphävts, skall beslutet snarast möjligt kungöras på det sätt som är föreskrivet beträffande författningar i allmänhet. Kungörelse om beslutet skall också införas i ortstidning. Sökande och sakägare anses ha fått del av beslutet den dag kungörelsen var införd i ortstidning.

¹Senaste lydelse 1987:680.

Om beslutet uppenbarligen berör endast viss eller vissa sakägare, får, i stället för att kungörande i ortstidning sker, beslutet delges med sakägarna.

Om beslutet har meddelats efter ansökan, skall sökanden betala kostnaderna för kungörandet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929

Prop. 1993/94:19

Bilaga 3

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Då ansökan angående ett företag, vilken ingivits till myndighet i Norge, inkommit till Utrikesdepartementet, skall den jämte tillhörande bilagor sändas till vattendomstolen. Vad som nu sagts skall även gälla i fråga om upplysningar som avses i tredje punkten av art. 15 i konventionen.

Sedan de i första stycket avsedda handlingarna inkommit till vattendomstolen skall domstolen genast utfärda kungörelse om *ansöknings*. Kungörelsen skall innehålla dels uppgift om företagets beskaffenhet och omfattning samt de verkningar, som därav kan väntas uppkomma inom svenskt område, dels underrättelse om vad sakägare, som vill hos norsk myndighet framställa erinran i anledning av företaget, har att iaktta samt om att erinringar i anledning av *ansöknings* skall inom en viss, i kungörelsen utsatt tid insändas till vattendomstolen. Kungörelsen skall innehålla tillkännagivande att ett exemplar av ansökningshandlingarna finns tillgängligt på vattendomstolens kansli eller på annan lämplig plats som vattendomstolen bestämmer. Genom vattendomstolens försorg skall kungörelsen så snart det kan ske införas i ortstidning *samt i Post- och Inrikes Tidningar*. Ett

Sedan de i första stycket avsedda handlingarna inkommit till vattendomstolen skall domstolen genast utfärda kungörelse om *ansökan*. Kungörelsen skall innehålla dels uppgift om företagets beskaffenhet och omfattning samt de verkningar, som därav kan väntas uppkomma inom svenskt område, dels underrättelse om vad sakägare, som vill hos norsk myndighet framställa erinran i anledning av företaget, har att iaktta samt om att erinringar i anledning av *ansökan* skall inom en viss, i kungörelsen utsatt tid insändas till vattendomstolen. Kungörelsen skall innehålla tillkännagivande att ett exemplar av ansökningshandlingarna finns tillgängligt på vattendomstolens kansli eller på annan lämplig plats som vattendomstolen bestämmer. Genom vattendomstolens försorg skall kungörelsen så snart det kan ske införas i ortstidning. Ett exemplar av kungörelsen skall *dessutom sändas*

¹Lagen omtryckt 1983:1010.

exemplar av kungörelsen skall
tillika översändas till utrikesde-
partementet.

till Utrikesdepartementet, Kam-
markollegiet, Fiskeriverket, be-
rörda kommuner, länsstyrelsen
och andra statliga myndigheter
vilkas verksamhet kan beröras av
ansökan.

Om det sedan kungörelse utfärdats från myndighet i Norge kommer
underrättelse om frågans fortsatta behandling där, skall också ett
sådant meddelande kungöras på sätt som nu har angetts.

Är företaget av beskaffenhet, att någon menlig inverkan därav här
i riket uppenbarligen icke är att motse, erfordras ej kungörelse, som
ovan nämnts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Härigenom föreskrivs att 13 kap. 20 § jordabalken¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.

20 §

Det nedsatta beloppet jämte upplupen ränta skall av länsstyrelsen utbetalas till den som är berättigad därtill. Utan fastighetsägarens medgivande får utbetalning dock ej ske före tillträdesdagen. Ränta som upplupit före tillträdesdagen tillfaller fastighetsägaren.

Svarar tomträtten för beviljad eller sökt inteckning, äger bestämmelserna om fördelning av köpeskilling för exekutivt försåld fast egendom motsvarande tillämpning. Har rätten bestämt lösesumman till högre belopp än tomträttshavaren yrkat och uppstår, efter betalning av de fordringar som skall utgå ur denna, överskott som ej faller inom det yrkade beloppet, återställes överskottet till fastighetsägaren.

Sammanträde för fördelningen *hålles* så snart det kan ske. Kallelse till sammanträdet *sändes* genom länsstyrelsens försorg minst två veckor i förväg till tomträttshavaren och kända borgenärer som har panträtt i tomträtten. Om borgenär är okänd, *införes* kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar *och tidning inom orten*.

Sammanträde för fördelningen *hålls* så snart det kan ske. Kallelse till sammanträdet *sänds* genom länsstyrelsens försorg minst två veckor i förväg till tomträttshavaren och kända borgenärer som har panträtt i tomträtten. Om borgenär är okänd, *införs* kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar.

De med fördelningen förenade kostnaderna betalas av fastighetsägaren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

¹Balken omtryckt 1971:1209.

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 §

När ett beslut om flyttning har meddelats, skall den myndighet som meddelat beslutet underrätta ägaren så snart det kan ske. I fråga om fordon som innehas med nyttjanderätt för bestämd tid om minst ett år skall även den som har upplåtit nyttjanderätten (uthyraren) underrättas.

Om ett fordon har flyttats till en särskild uppställningsplats och ägaren inte har kunnat anträffas, skall den myndighet som verkställt flyttningen kungöra den *i ortstidning eller på annat lämpligt sätt*. Myndigheten skall också vidta de fortsatta undersökningar och åtgärder som kan anses påkallade för att göra underrättelse möjlig.

Om ett fordon har flyttats till en särskild uppställningsplats och ägaren inte har kunnat anträffas, skall den myndighet som verkställt flyttningen kungöra den *genom anslag i myndighetens lokal*. Myndigheten skall också vidta de fortsatta undersökningar och åtgärder som kan anses påkallade för att göra underrättelse möjlig.

I fall då ett fordon har flyttats till en särskild uppställningsplats, skall underrättelse enligt första stycket innehålla upplysning om vad som enligt 6 § blir följden om fordonet inte avhämtas inom där angiven tid. Kungörelse enligt andra stycket skall innehålla uppgift om följden enligt 6 § av att ägaren efter där angiven tid fortfarande är okänd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Närvarande: hovrättspresidenten Bo Broomé, justitierådet Bo Svensson, regeringsrådet Arne Bækkevold.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 24 juni 1993 har regeringen på hemställan av statsrådet Hellsvik beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till lagstiftning om vissa kungörande-frågor.

Förslagen har inför lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Göran Anér.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Proposition	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 september 1993	10
1 Inledning	10
2 Allmänna utgångspunkter	11
3 Allmän motivering	12
3.1 Lagen (1977:654) om kungörande i mål och ärenden hos myndighet m.m.	12
3.2 Delgivningslagen (1970:428)	15
3.3 Vattenlagen (1983:291)	16
3.4 Lagen (1929:405) med vissa föreskrifter an- gående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929	18
3.5 Jordabalken	18
3.6 Lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall	19
3.7 Lagen (1973:1084) om avveckling av vissa god- manskap för delägare i skifteslag	21
3.8 Försäkringsrörelselagen (1982:713), bank- rörelselagen (1987:617) och lagen (1950:272) om rätt för utländska försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse i Sverige	22
3.9 Ekonomiska effekter	23
4 Upprättade lagförslag	24
5 Specialmotivering	25
5.1 Förslaget till lag om ändring i delgivningslagen (1970:428)	25
5.2 Förslaget till lag om ändring i vattenlagen (1983:291)	25
5.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonven- tionen av den 11 maj 1929	26
5.4 Förslaget till lag om ändring i jordabalken	26
5.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall	26
5.6 Ikraftträdande	27
6 Hemställan	27
7 Beslut	27

Bilagor

1	Promemorians lagförslag	28
2	Förteckning över remissinstanser som yttrat sig över de- partementspromemorian Vissa kungörandefrågor (Ds 1992:90)	47
3	Lagrådsremissens lagförslag	48
4	Lagrådets yttrande	56

